

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Forhandling

Svend Auken (S):

Som jeg sagde under førstebehandlingen, er det her et virkelig flot stykke lovgivningsarbejde, og jeg har været meget glad for det samarbejde, vi har haft omkring sagen. Der er dog stadig væk et par udestående spørgsmål, og derfor vil vi gerne bede om at få sagen tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Det drejer sig om, hvad der er nok så væsentligt, at sikre, at den nye uafhængige statslige virksomhed bliver fuldstændig uafhængig af regeringen. Selvfølgelig ikke når det drejer sig om de meget store samfundsmæssige investeringer, da er det regeringens opgave at sige ja og nej med inddragelse af Folketingets partier.

Det er selvfølgelig også rigtigt, at hvis alt kører fuldstændig skævt, er det også ministerens ansvar at gribe ind. Men der må ikke være tale om, at vi nu har skabt en ny offentlig styrelse, som er underlagt regeringen, som ikke er tilgængelig for opposition, offentlighed, borgere, og som kun er regeringens domæne. Vi må skabe en fuldstændig sikkerhed for, at det er et uafhængigt foretagende ledet af bestyrelsen. Ja, jeg havde nær sagt, at mit forbillede er Nationalbanken. Det skal være lige så uafhængigt som Nationalbanken i forhold til den siddende regering.

Det er ikke mistillid til ministeren, men det er meget vigtigt, at vi får slået det her fast. Og det er jeg sikker på vi kan finde formuleringer i fællesskab til. Vi har nogle skriveprøver i betænkningen, men vi skal tilnærme sproget i forhold til hinanden.

Den anden sag er spørgsmålet om medarbejdervalgte repræsentanter. Der havde vi aftalt tre. Undervejs under udvalgsarbejdet er det kommet frem, at det vil være meget svært for alle arbejdspladser at blive repræsenteret, hvis der kun er tale om tre medarbejdervalgte repræsentanter. Derfor har vi foreslået, at man valgte fire. Men det er klart, at kan vi ikke blive enige, må vi falde tilbage på det, vi har aftalt, nemlig de tre.

Men jeg vil endnu en gang gerne appellere til ministeren.

Kl. 13.15

Så kan jeg ikke i denne forbindelse lade være med at komme med et hjertesuk. Nu har Folketinget løst en meget vigtig opgave, nemlig at skabe Energinet Danmark og dermed en fuldstændig neutral infrastruktur på el- og gasområdet. Det ville ved samme lejlighed have været vidunderligt, hvis man kunne sige, at forhandlingerne om at skabe en stærk energiaktør på det danske og det europæiske energimarked var lykkedes, altså at forhandlingerne mellem Elsam og DONG var lykkedes.

Det er desværre ikke sket. Jeg tror desværre, at der er nogle i den del af Danmark, hvor jeg kommer fra, som hellere vil have, at det er den svenske stat, der får et monopol på det danske energimarked, og hellere vil have, at vi ikke har nogen stærk dansk aktør på energimarkedet, end at forestille sig et samarbejde med et selskab, der er delvis statsligt ejet, altså af den danske stat.

Jeg vil gerne benytte den her lejlighed til endnu en gang så indtrængende, jeg overhovedet kan – og jeg ved, jeg taler på vegne af de fleste af partierne og de fleste af medlemmerne her i Folketinget – at appellere til dem, der i disse dage kun sidder og tjener kroner og øre, måske endda fantasisummer af kroner og øre, om at tænke på fremtiden, tænke på job, tænke på eksport, tænke på mulighederne for at gøre Danmark til en stærk enhed på energipolitikens område.

Man taler om, at konkurrencen vil blive begrænset, hvis vi får en fusion mellem Elsam og DONG og dermed i virkeligheden får samlet både el- og gassektoren i Danmark. Det er jo slet ikke sandt. Energinet Danmarks vigtigste opgave er at sørge for, at der er en neutral infrastruktur i Danmark, der forbinder os med udenlandsk produceret strøm og gas, og som betyder, at konkurrencen bliver international, bliver europæisk. Det, der er det åbne spørgsmål, er, om der overhovedet skal være en dansk aktør, eller om det skal være den svenske stat, der skal sidde på det hele.

Nu ved vi, at det er mennesker, der politisk står den nuværende regering nær, der sidder på alle sider af forhandlingsbordet, og vi andre føler os lidt udenforstående. Man kan vel roligt sige, at energiområdet nærmest har udviklet sig til en etpartistat, og derfor vil jeg også ved denne lejlighed gerne appellere først og fremmest til repræsentanter fra partiet Venstre, som har tætte